Comunidad Autónoma de Galicia ja Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) 5. veebruaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. novembri 2015. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-463/13 ja T464/13: Comunidad Autónoma de Galicia ja Retegal *versus* komisjon

(Kohtuasi C-70/16 P)

(2016/C 118/21)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Comunidad Autónoma de Galicia ja Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) (esindajad: advokaadid F. J. García Martínez ja B. Pérez Conde)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja SES Astra

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

— tunnistada apellatsioonkaebuse väited vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 26. novembri 2015. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-463/13 ja T-464/13;

— teha lõplik otsus tühistamishagi kohta, rahuldades apellandi poolt esimeses kohtuastmes esitatud nõuded komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsuse ([1]) peale, mis puudutas riigiabi, mida Hispaania Kuningriik andis maapealse digitaaltelevisiooni kasutuselevõtuks äärealadel ning väheasustatud piirkondades (välja arvatud Castilla-La Mancha) (riigiabi SA.28599 (C23/2010 (ex NN 36/010, ex CP 163/2009));

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene tühistamisväide: Õigusnormi rikkumine, kuna vaidlustatud kohtuotsuse resolutsioon ei ole kooskõlas rikkumistega, mis tuvastati vaidlusaluses otsuses, mis on hagide neljandas väites esile toodud ja mis seisnevad selles, et Retegal määratleti ja tuvastati otsesõnu kui õigusvastase riigiabi otsene saaja, ning arvutati tagasinõutava summa suurus.

Selles väites tõstavad apellandid esile ilmse vea vaidlustatud otsuses, kuna otsuse resolutsioonis ei toodud välja hagis esile tõstetud õigusnormi rikkumisi vaidlusaluses otsuses (otsuse põhjendused 193 ja 194) seoses Galicia konkreetse olukorraga, ja kuna Retegal on otsesõnu määratletud ja tuvastatud kui õigusvastase riigiabi otsene saaja, ning on ära määratletud tagasinõudmisele kuuluv summa. Ehkki vaidlustatud kohtuotsuses (punkt 153) on tühistatud Retegali ekslik määratlemine abi otseseks saajaks (vaidlusaluse otsuse põhjendus 193) ja summa ekslik arvutamine (vaidlusaluse otsuse põhjendus 194), mida vaidlusalune otsuse kohustab tagasi nõudma (vaidlusaluse otsuse resolutsioon) – selle kõigega on apellandid nõus –, siis ei korda Üldkohus seda järeldust otsesõnu kohtuotsuse resolutsioonis, ehkki esitatud hagiga paluti tühistada vaidlusaluse otsuse need ekslikud järeldused, mis on nõuetekohaselt ja tegelikult tunnistatud õiguslikult mittesiduvaks; seetõttu on sisemise kooskõla tõttu õiguslike põhjenduste ja resolutsiooni vahel tarvis hagi osaliselt rahuldada, et järgida õiguskindluse loogilisi põhjendusi (vältimaks hilisemaid vastuolusid selles, kuidas tõlgendada vaidlusaluse otsuse ulatust abi tagasinõudmise faasis, nagu siinses asjas).

Teine tühistamisväide: Õigusnormi rikkumine, kuna on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1, kuna vaidlustatud kohtuotsuses järeldati, et on täidetud nõuded kõnealuse tegevuse riigiabiks määratlemiseks.

Selle väitega paluvad apellandid vaidlustatud kohtuotsuse tühistada, kuna on rikutud õigusnormi, kuna Üldkohus on teostanud kontrolli, mis ei vasta kohtupraktikas kehtestatud kriteeriumidele, kui ka hindas, kas Galicia ametiasutuste sekkumist võib määratleda abiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Ehkki komisjon tunnistas menetluse käigus, et tal puudus piisav, usaldusväärne ja põhjalik teave Galicia konkreetse olukorra kohta, kinnitades niisiis hindamisviga, millele apellandid esimeses astmes viitasid, siis järeldab vaidlustatud kohtuotsus ekslikult, et kõnealune Galicia tegevus ei olnud seotud avaliku võimu teostamisega (avaliku võimu sekkumine, mis on vajalik, kui tuvastatakse olemasoleva turu puudused II piirkonnas, et tagada kodanikele jätkuvalt telesignaal pärast analoogtelevisiooni kadumist), vaid et see oli majanduslikku laadi. Kohtuotsuses tehakse see järeldus ilma, et kontrollitaks seda, kas komisjoni esitatud asjaolud on sisuliselt õiged, eriti seoses asjaoluga, et omavalitsuste digitaalvõrku ei olnud võimalik äriliselt ekspluateerida. Kohtuotsuses on tehtud viga ka siis, kui kinnitatakse komisjoni järeldust, et oleks olnud võimalik „osutada muid teenuseid" peale „maapealse digitaaltelevisiooni teenuste" omavalitsusele kuuluva infrastruktuuri vahendusel, ja seda vaatamata asjaolule, et ei õiguslikult ega materiaalselt ei ole väidetav äriline ekspluateerimine võimalik.

Kui vaidluse konkreetsete asjaolude üle oleks läbi viidud täielik kontroll vastavalt viidatud kohtupraktika nõuetele, siis ei oleks Üldkohus seda järeldust teinud, kuna vaidlusaluse Galicia sekkumise järel digitaliseeritud infrastruktuuri, selle tehnilisi tunnuseid (üksnes post ja majake), varustuse määra (üksnes maapealse digitaaltelevisiooni varustus) ega õiguslikku korda, mida selle reguleerimisele kohaldati (liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad üksnes territoriaalsetel ametiasutustel osutada maapealse digitaaltelevisiooni signaali edastamise teenust ilma majandusliku vastusoorituseta), ei saanud ega saa äriliselt ekspluateerida ega lõpuks pidada meedet ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvaks.

Kolmas tühistamisväide: Õigusnormi rikkumine, kuna on rikutud kohustust kohtuotsuseid põhjendada (Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikkel 36 ja Üldkohtu kodukorra artikkel 81) ja ELTL artiklit 107 lõiget 1, sest vaidlustatud kohtuotsuses järeldati ekslikult, et abi on valikuline.

Selle väitega viitavad apellandid asjaolule, et vaidlustatud kohtuotsuses (punkt 85) on kõnealuse meetmele omistatud valikulise laadi osas põhjendused puudulikud ja on tehtud hindamisviga nagu ka vaidlusaluses otsuses (põhjendus 113), kuna Üldkohus ei analüüsinud hagis välja toodud puudust ja rikkumist ega vastanud neile, vaid üksnes kinnitas – väljendamata end oma arutluskäigus selgelt ja ühemõtteliselt – komisjoni seisukohta selles küsimuses, rikkudes nii mitte üksnes kohustust kohtuotsust põhjendada, vaid ka jättes tegemata võrreldavuse analüüsi, mis on vajalik hindamaks, kas abi on valikuline või mitte. Kui Üldkohus oleks selle analüüsi teinud, oleks ta tuvastanud, et Galicia II piirkonna omavalitsuste olukord ja muude „ettevõtjate, kes kasutavad muid tehnoloogiaid" (nagu menetlusse astuja), olukord ei ole mingilgi määral ei faktiliselt ega õiguslikult sarnane, kuna need muud „ettevõtjad" ei osutanud (liikmesriigi õigusnormides kehtestatud tingimustel „ilma majandusliku vastusoorituseta") digitaaltelevisiooni signaali edastamise teenust Galicia II piirkonnas elavatele kodanikele, ega pidanud seda osutama ega omanud ka kavatsust seda osutada.

Neljas tühistamisväide: Õigusnormi rikkumine, kuna ekslikult on tõlgendatud ELTL artiklit 14, artikli 106 lõiget 2 ja protokolli nr 26 (üldhuviteenuste kohta) ning neid sätteid tõlgendanud kohtupraktikat.

See väite on jaotatud kolme osasse, milles tuuakse esile ELTL artikli 14, artikli 106 lõike 2 ja protokolli nr 26 ning neid sätteid tõlgendanud kohtupraktika rikkumine, kuna Üldkohus tõlgendab oma otsuses üldist majandushuvi pakkuvat teenust puudutavaid lepingusätteid ekslikult. Esimene osa käsitleb seda, et kohtuotsuses on eiratud liikmesriikide kaalutlusõigust määratleda üldist majandushuvi pakkuvat teenust, andes siinses ajas sellise tõlgenduse, mis eirab seda kaalutlusõigust ning võtab sellelt kogu sisu. Ametlik akt, millega kõnealune avaliku võimu sekkumine lubati, sisaldas selget ja täpset määratlust üldhuviteenuse ülesande kohta, mis täitis kõik kohtupraktikas esitatud nõuded järeldamaks, et tegu on üldist majandushuvi pakkuva teenuse kehtiva määratlusega. Teises osas tuuakse välja, et vaidlustatud kohtuotsuses ei hinnatud ilmset viga avaliku teenuse määratluses ega järeldatud, et liikmesriigi ametiasutuste määratlus üldist majandushuvi pakkuva teenuse kohta oli ilmselgelt ekslik, ja seda kõike ehkki järeldati, et tegu on selgelt valdkonnaga, mida sisuliselt võib määratleda üldist majandushuvi pakkuvaks teenuseks. Kolmandas osas viidatakse vaidlustatud kohtuotsuses tehtud õigusnormi rikkumistele, kuna liikmesriigi õigusnorme on ekslikult tõlgendatud, jõudes järelduseni, et puudub üldist majandushuvi pakkuva teenuse selge ja täpne määratlus kohtuotsuse Altmark ([2]) tähenduses.

([1]) Komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsus 2014/489/EL riigiabi SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) kohta, mida Hispaania Kuningriik andis maapealse digitaaltelevisiooni kasutuselevõtuks äärealadel ja vähem linnastunud piirkondades (väljaspool Castilla-La Manchat) (ELT L 217, 2014, lk 52).

([2]) Kohtuotsus, 24.7.2003, Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415.

Hispaania Kuningriigi 12. veebruaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. novembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-461/13: Hispaania *versus* komisjon

(Kohtuasi C-81/16 P)

(2016/C 118/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Hispaania Kuningriik (esindaja: A. Rubio González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Rahuldada apellatsioonkaebus ja tühistada Üldkohtu 26. novembri 2015. aasta otsus kohtuasjas T-461/13: Hispaania *vs.* komisjon.

— Tühistada komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsus 2014/489/EL ([1]) riigiabi SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) kohta, mida Hispaania Kuningriik andis maapealse digitaaltelevisiooni kasutuselevõtuks äärealadel ja vähem linnastunud piirkondades (väljaspool Castilla-La Manchat).

— Mõista kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Õigusnormi rikkumine seoses liikmesriikide kontrolliga osas, mis puudutab üldist majandushuvi pakkuva teenuse määratlemist ja rakendamist. Mis puudutab Altmarki kohtuotsuse ([2]) esimest kriteeriumi, siis Üldkohus keeldus kontrollimast, kas komisjon oli analüüsinud kõiki asjakohaseid tegureid selleks, et hinnata avaliku teenuse määratlust. Samuti jättis Üldkohus kontrollimata, kas komisjon oli analüüsinud kõiki asjakohaseid tegureid selleks, et hinnata Altmarki kohtuotsuse neljanda kriteeriumi täidetust. Seega rikkus Üldkohus kaalutlusõigust, mis liikmesriigil on selleks, et korraldada avalikku teenust.